

Pesach

Show# 267 | April 7th 2020

רמב"ן פרשת אמור פרק כג פסוק ב

וטעם מקראי קדש - שיהיו ביום הזה כולם קרואים ונאספים לקדש אותו, כי מצוה היא על ישראל להקבץ בבית האלהים ביום מועד לקדש היום בפרהסיא בתפלה והלל לאל בכסות נקיה, ולעשות אותו יום משתה כמו שנאמר בקבלה (נחמיה ח י) לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדונינו ואל תעצבו כי חדות ה' היא מעוזכם. והנה "מקרא קדש", מלשון קרואי העדה (במדבר א טז), אחרי כן יאכלו הקרואים (ש"א ט יג), וכן על כל מכון הר ציון ועל מקראיה (ישעיה ד ה), המקומות שנקראים שם שיתקבצו בהם קרואי העדה. ואונקלוס עשאו מלשון אשר יקרא אתכם באחרית הימים (בראשית מט א), לשון מאורע, בכל יום שיארעו תעשו אותם קדש. ורבותינו ז"ל אמרו (ספרי פנחס קמז), ארעם במאכל ובמשתה ובכסות נקיה, כלומר שלא יהא חוקם אצלך כחך שאר הימים אבל תעשה להם מקרא של קדש לשנותם במאכל ובמלבוש מחול לקדש, וגם זה דעת אונקלוס:

דברי יואל פרשת חקת

טומאת מת גם לעתיד עבור האומות העולם, וצאמת לעתיד יתגלה לנו טעם פרה וצחינתו העליונה, כמו שניתנה צמרה לפני חטא העגל, ויש זה חי עליונים מלכד טעם הטהרה לטומאת מת, אלא שלאומה"ע שרואים לקנער אותנו, ה"י אפשר להשיב להם כמעטם, כי הצורך יהי זה לעתיד, לפי שעדיין יהי נוהג מליאות המיתה באומה"ע, אמנם כל זמן שאנחנו בגלות מושבעים אנחנו שלא למרוד באומות, ושלא להתגרות באומות, וכמ"ש ז"ל צמ"ס מגילה (דף ז' ע"א) שלחה אסתר לחכמים קבעוני לדורות, שלחו לה קנאה את מעוררת עלינו לבין האומות, ועד שלא מלאו רמז צתורה לא רנו לכחצה עיי"ש, ע"כ א"א להשיב להם כן, גם אסור לגלות להם עניני החורה, וצפרט עניני הגאולה איך שיהי לעתיד, ע"כ משיצין להם גזירה היא ואין לנו רשות להרבה אחרי.

אמנם ציחור הענין דא"ה"ג צליל יציאתם כששחטו ישראל אלהיהם של מזרים לעיניהם לא יכלו

לעשות דבר, מפני שהי' מלותו ית' בכך וצזמנו הראוי, אבל קודם הזמן לא נכון לעשות כן **להתגרות באומות**, וליווי השי"ת הי' לשחטו צליל יציאתם דוקא, וקודם לכן לא נכון לצוה תועבת מזרים לעיניהם שלא **להתגרות** ולמרוד באומות, וע"ד שפירשנו לעיל מ"ש רש"י ז"ל עה"פ ויאום אל צנ"י ואל פרעה מלך מזרים לום לחלוק לו כבוד וכו', והוא מטעם שלא הגיע עדיין קץ הגאולה צעת ההוא, ונלטו ישראל שלא ימרדו צו טרם הגיעה עת גאולתם, ולז"א לו משרע"ה דרך שלשת ימים נלך צמדצר וצזחנו להי' חלקינו כאשר יאמר אלינו, דלכחורה כאשר יאמר אלינו מיותר (עיין לעיל קושיא י') אבל יש צזה נתינת טעם דא"ח לנו לעשות דבר כ"א עפ"י לוי השי"ת וצזמנו הראוי כאשר יאמר אלינו, וזהו טעם מספיק לדחות דברי פרעה כי לא נוכל לצוה צארץ כי אם כאשר יאמר הי' אלינו, וע"כ לא נכון לעשות כן וגו', ולא מטעם יראתם של מזרים, אלא לצד איסור דרביע עלה, הן נצח את תועבת מזרים לעיניהם ולא יסקלנו וה"ז התגרות ומרידה באומות ולא נכון לנו לעשות כן.

מכתב מהרב מאיר שמחה בעל משך חכמה ואור שמח

אולם זה במאה הזאת זרחו קוי אור ע"י גדולי המעש, כמו מונטיפיורי וכיו"ב בהתעוררות רבה, ומהרבנים ר' צבי הירש מטאהרן ור' אליהו מגריידיץ, לבנות ולשכלל ירושלים ולהסיר שוממותיה, כמעט עד כי התרחב הדבר ע"י הנלהבים. ורבנים הרבה עמדו מנגד, ואף אותם שהיה בלבם לקרב את הדבר שמו יד לפה, מפני כי חרדו מהנלהבים שלא יגדישו הסאה, ומהג' שבועות שהשביע לבנות ירושלים (כתובות קיא, א ושיה"ש רבה ב', פסוק השבעתי אתכם בנות ירושלים). אמנם כעת הסבה ההשגחה אשר באספת הממלכות הנאורות בסאן רעמא, ניתן צו אשר ארץ ישראל תהיה לעם ישראל, וכיון שסר פחד השבועות וברשיון המלכים קמה מצוות ישוב ארץ ישראל ששקולה כנגד כל מצוות שבתורה (ספרי פ' ראה) למקומה. ומצוה על כל איש לסייע בכל יכולתו לקיים מצוה זו. ואולי על זה נאמר: "עד מתי תתחמקי (ירמיה לא), ואם ייתן השי"ת ויתרחב הדבר ויגדל ויפרח כשושנה כמו שנגדלו בימי ארתחששתא, אשר היו נתונים תחת פרס, דובא-ניידא (קידושין ע"ב) ואף כעת תחת ממשלת ארץ האי עם בריטניה המתונה - אז בטח הוא עניין העומד ברומו של עולם. הן אמנם, שאז היו הנביאים בנבואה מן השמים, מחזקים אותם. מי יודע - אולי כמו חרבן הבית השני היה שלא עפ"י הנבואה (אשר מהאי טעמא כשגלו לא בטלה קדושת הארץ, כדברי נועם של התוספות יו"ט, בעדיות פ"ח מ"ו) - כן יהיה הנחת אבן פנה שלא עפ"י נביאים וכנטילתו - כך נתינתו. אכן במופלא ממך אל תחקור, כי זה תלוי בהופעת אור אלקי לראות אשר כל עניינים הכלליים וקניינים הציבוריים יהיו על טהרת הקודש והצניעות, וכמו שעשו אנשי כנה"ג. אבל יהיה איך שיהיה, מצוות ישוב ארץ ישראל לא נפטר מזה, כל מי שבכוחו יעשה זכות מצוה הזאת תגן על עמו ישראל בכל מקומות מושבותיהם להצילן מכל רעה, ועיניהם ועינינו תחזינה בשובו לציון ולשמוע בעת יאמר לציון מלך אלקיך בב"א.

דברי המצפה לראות בתשועת ישראל, חותם פה דווינסק

מאיר שמחה כהן

דברי יואל שמחת תורה

ואמרתי לתוך בזה מה שדקוק התפארת שלמה
(בדרושים לסוכות) על מה שאמר הכי
צפי אמור ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך
צרי, דלכאורה הראשונה היא הזכרה על **חילול**
השם והשני הוא מצוה למסרי' על קידוש **השם**
ומה עניינם זה לזה בלא הם צי הפכיים ואינם
בגדר אחד. ומה גם שהוא כפל לשון דכיון שאמר
ונקדשתי כבר מלתו אמורה שאין לחללו ומאי
למימרא. אמנם עפי' הרל יובן דרואין כהיום אך
שישם העושים כל מיני **חילול** השם שצפולס
ואמתלא צפיהם שחכמים כוונתם עי' לקדשו ראולי
יאל מזה צסופו אחז קידוש השם, לזה בזה
אזכרת חורחיו הקדושה ולא תחללו את שם קדשי
אפילו על מנת שיהי אחי' ונקדשתי בתוך צרי
בחדאי, דאסור לילך בדרך כזה שיש בו איזה **חילול**
השם אפילו עי' לקדשו לצסוף דרך זה רחוק מן
השכר וקרוב להפסד חי' וכרל. (ועיין בדרשות

אז ישיר משה, מבאן לתחיית המתים מן התורה
– אימרא נאה מהרה"ק מהר"א מבעלז

עודנו מדברים בענין שירת הים, אמרתי להציג מה
ששמעתי שהרה"ק מרן מהר"א מבעלזא
זי"ע אחרי שניצול מגיא ההריגה והגיע לאה"ק,
היתה התורה הראשונה שאמר בשבת פרשת
שירה, ופתח ואמר איתא במדרש (והובא בפירש"י)
אז ישיר משה (שמות ט"ו א'), מכאן לתחיית המתים

מִן הַתּוֹרָה. וּבִיאַר דֵּהֵנָּה אָמְרוּ ז"ל (מְכִילָתָא בַּא פִּי"ב)
וְחֻמוֹשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם אֲלֵא
א' מִחֻמְשָׁה, וְאַרְבַּעַת חֻלְקִים מֵתוֹ בִּימֵי אֶפְרָיִם.
וַיֵּאָבֵד א' מִחֻמְשֵׁי, וַיֵּאָבֵד א' מִחֻמְשֵׁי מֵאוֹת. עַכְ"פּ
לְכֹל הַדִּיעוֹת יֵצֵא רַק חֶלֶק קָטָן מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיּוֹצְאֵי מִצְרַיִם הָיוּ לוֹ כִּמְהַ וְכִמְהַ
קְרוּבִים שָׁמְתוּ בְּמִצְרַיִם. וְלִכְאוּרָה קִשָּׁה הָיָא יֵכֵל
לֹאמַר שִׁירָה בְּזִמְנָן שְׁנַעְדְּרוּ לְכַאוּ"א כָּל כֵּךְ הִרְבֵּה
קְרוּבִים. וְזֶה הִי קִשָּׁה לְהַמְדִּיר אֲזִי יֵשִׁיר מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְקִשָּׁה כִּיֻּצַּד הָיוּ מִסּוּגְלִים לֹאמַר שִׁירָה
וְאֵיךְ הִתְנַחְמוּ אַחֲרַי שָׁמְתוּ לָהֶם כָּל כֵּךְ הִרְבֵּה קְרוּבֵי
מִשְׁפָּחָה. וְהִתְשׁוּבָה ע"ז שֶׁהִתְנַחְמוּ וְהִתְעוּדְדוּ
שַׁעֲתִידִין הַמֵּתִים לְחַיּוֹת, וְאֲזִי יִפְגְּשׁוּ שׁוֹב אֶת
קְרוּבֵיהֶם שָׁמְתוּ. וּמִתְחַיֵּית הַמֵּתִים הַתְּחִיָּה לֹאמַר ^{צ"ח}
שִׁירָה. וְזֶהוּ מִכַּאֲן מִמָּה שֶׁרָאִינוּ שֶׁאָמְרוּ שִׁירָה,
יֵשׁ רֵאִי לְתַחַה"מ מִן הַתּוֹרָה, וְדו"ק. וְזֶה נִוְרָאִים
הַדְּבָרִים כִּי הִגִּיה"ק מִבְּעֵלְזָא אָמַר דְּבָרִים אֱלֹהִים כִּלְפֵי
עֲצָמוֹ, כִּי הוּא אֵבֶד אֶת כָּל מִשְׁפָּחָתוֹ הַגְּדוּלָה
בְּשׁוֹאָה הָאִיוֹמָה, וְהִגִּיעַ לְאֵה"ק בְּדָד וּגְלָמוֹד.
וְהִתְחַזַּק כִּי בְּקִרְוֹב נִזְכָּה לְדַאוֹתָם שְׁנֵית כְּשִׁתְּהִי
תְּחַיֵּית הַמֵּתִים, כַּאֲשֶׁר יַעֲלֶה רְצוֹן מִלְּפָנָיו יְת"ש.

אמרי אמת פרשת כי תשא

איתא במדרש (שמו"ר מב א) לך רד וכו' והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו (בראשית כח יב) מהו בו אלא כך אמרתי לו כשיהיו בניך צדיקים הם מתרוממים בעולם ועולים וכן שלוחיהם וכו' וכשהם יורדים הם ושלוחיהם בירידה, בחטא העגל נפלי ישראל מאיגרא רמא לבירא עמיקתא ואיתא בזוה"ק (ח"א קיב ב) שמי שיורד לבור עמוק צריך לקשור עצמו למעלה קודם וזהו עולים ויורדים בו מקודם עולים ואחר כך יורדים, ובאופן זה אפילו כשנפלים אחר כך הירידה היא לצורך עליה, כתיב (דברים ט יב) קום רד, קום הוא לשון התחזקות, וכתיב (שם יז) ואתפוש בשתי הלוחות היינו שמשה רבינו חיזק את עצמו ונתפש בלוחות והגם ששיברם הרי כתיב ואשברם לעיניכם והרי זה כדכתיב (בראשית מב כד) ויאסור אותו לעיניהם, משה רבינו התעצם ואמר (שמות לג טו) אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה ואיתא ברמב"ן שמשה רבינו רצה עוד להרויח, אצל משה רבינו התקיים והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו, איתא (ע"ז ד ב) לא עשו ישראל את העגל אלא ליתן פתחון פה לבעלי תשובה לרבים, זה היה נסיון ואם היו ישראל עומדים בו היו ממשיכים אורות, אור עליון, כל בעל תשובה יש לו נסיונות וכשנפתח פתח צריך הוא להחזיק עצמו על אחר כך, איתא בגמרא (מגילה לא א) שבשבת חול המועד בין בפסח בין בסוכות קורין בפרשת ראה אתה אומר אלי העל את העם הזה (שמות לג יב), שם זה גם כן כך, ביום טוב יש אור ואחר כך בחול המועד כשנפלים צריך להתחזק ולהחזיק בקדושה הראשונה ואחר כך חוזר האור.

מדרש רבה פרשת וישלח פרשה עח אות יב

חד עמא דארעא א"ל לר' הושעיה אין אמרת לך חדא מילתא טבא את אמרת בצבורא מן שמי, א"ל מה היא, א"ל כל אותן הדורות שנתן אבינו יעקב לעשו עתידין אומות העולם להחזירן למלך המשיח לעתיד לבא, מאי טעמיה (תהלים עב) מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו, יביאו אין כתיב כאן אלא ישיבו א"ל חייך מלה טבא אמרת ומן שמך אנא אומר לה.

ישעיהו פרק מ פסוק ב

דַּבְּרוּ עַל-לֵב יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי מְלֵאָה צָבָאָה כִּי נִרְצָה עֹנֶהָ כִּי לִקְחָהּ מִיַּד יִקְנֶזְק כַּפְּלָיִם בְּכָל-חַטָּאתֶיהָ:

תרגום יונתן שם

מלילו על לבא דירושלם ואתנבו עליה ארי עתידא דתתמלי מעם גלותהא ארי אישתביקו לה חובהא ארי קבילת קס תנחומין מן קדם !! פאלו לקת על חד תרין בכל חטאתהא:

מצודת דוד שם

כי נרצה - נתפייס עונה ר"ל נתכפר עונה:

משנה מסכת אבות פרק ב משנה ח

רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי הוא היה אומר אם למדת תורה הרבה אל תחזיק טובה לעצמך כי לכך נוצרת.

מדרש תהלים (שוחר טוב) מזמור קיח

יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו. אין נאה מן האדם לומר על עצמו שהוא טוב, אלא אם יהיו אחרים מעידים בו, ומי מעיד בהקב"ה ישראל, לכך יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו.

רש"י פרשת בא פרק יב פסוק מח

ועשה פסח - יכול כל המתגייר יעשה פסח מיד, תלמוד לומר והיה כאזרח הארץ, מה אזרח בארבעה עשר אף גר בארבעה עשר:

תלמוד בבלי מסכת חולין דף קלג עמוד א

אמר רבי זירא אמר רב: כל השונה לתלמיד שאינו הגון כזורק אבן למרקוליס, שנאמר כצורר אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד וכתוב: לא נאווה לכסיל תענוג.

Riddles for Pesach

#1

משנה ברורה סימן תלב ס"ק ח

והנה מדינא יכול לסמוך בבדיקה אפילו על נשים ועבדים [ולא על שפחה נכרית שלנו] וקטנים ומ"מ לכתחלה נכון שלא לסמוך אלא על אנשים ב"ח שהגיעו לכלל מצות דהיינו מי"ג שנה ואילך לפי שהבדיקה כהלכתה יש בה טורח גדול ויש לחוש שמא יתעצלו ולא יבדקו יפה [אחרונים]:

ישראל

הלכות פסח

אבן

בסי' תל"ב סעיף ב' אות ח' במ"ב וכו' וז"ל והנה מדינא יכול לסמוך בבדיקה אפילו על נשים ועבדים ולא על שפחה נכרית שלנו "וקטנים".
וזה ז"ע הא כיון דקטנים לאו בני שליחות נינהו, הרי יתקר לו מנזם צדיקה.

#2

משנה ברורה סימן תרצב ס"ק א

ושהחיינו - ונכון לכיין בברכת שהחיינו גם על משלוח מנות וסעודת פורים שהם ג"כ מצות ויודיע זה להש"ץ המברך דבעי כונת שומע ומשמיע. ויכוין זה בברכת שהחיינו דיום כי זמנם ביום.

#3

אורחות חיים חלק א סדר ליל הפסח

על כל כוס וכוס מד' כוסות הללו מברך ברכה בפני עצמו אבל אין מברכין לשתות ד' כוסות ואע"פי שיש להן סמך מן התורה לפי שהן מופסקין כוס ראשון מברך עליו קדוש היו' כוס שני קורא עליו ההגדה.

רא"ש מסכת פסחים פרק י סימן מא

ועוד כתב בה"ג שאם הפסיק יום אחד ולא סיפר שוב אינו סופר דבעינן תמימות.

אורחות חיים הלכות ספירת העומר אות ה

ומי ששכח ולא ספר לילה ראשונה כתב ר' יהודאי גאון ז"ל שאינו סופר עוד בשאר לילות ואם נזכר ביום סופר בו ביום וכ"כ ר' עמרם דהיכא דאשתלי ולא מנה ליליא קדמאה תו לא מני בשאר לילותא משום דבעי תמימות וליכא.

#4

פרשת וירא פרק יח פסוק ו

וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֱהָלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהֲרִי שְׁלֵשׁ סָאִים קָמַח סֹלֶת לְוָשִׁי וְעֵשִׂי עֲגוֹת:

תלמוד בבלי מסכת ביצה דף כ עמוד ב

אם כן מה תלמוד לומר לכם - לכם ולא לנכרים.

#5

רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ז הלכה כד

מצוה זו על כל איש מישראל ובכל מקום ובכל זמן, ונשים ועבדים פטורין ממנה.

חידושי הרמב"ן מסכת קידושין דף לג עמוד ב

והוי יודע דהאי תנא הכי תני איזוהי מצות עשה שהזמן גרמא כגון סוכה ואיזוהי מצות עשה שלא הזמן גרמא כגון מזוזה, ותנא ושייר, במצות עשה שהזמן גרמא שייר תפילין דכתיב בהדיא דפטורות וא"נ סבר אין הזמן גרמא שייר ראייה, ובמצות עשה שאין הזמן גרמא שייר טובא מורא וכבוד בכורים וחלה כסוי הדם ראשית הגז מתנות ספירת העומר.

דברי יחזקאל סימן מה אות ד

איברא דנראה להביא ראייה לדעת התורי"ד ממ"ש הרמב"ן לקמן (דף ל"ד) דהך תנא דקחשיב מ"ע שאין הז"ג שייר טובא מורא וכבוד בכורים חלה כסוי הדם ראשית הגז מתנות ספירת העומר וכו' עכ"ל, ודבריו לכאורה תמוהין דהרי ספירת העומר הו"ל מ"ע שהז"ג וכמ"ש הרמב"ם (בפ"ז מתו"מ הלכ"ד) וכ"כ החינוך (מצוה ש"ו). ולפמ"ש י"ל דס"ל להרמב"ן דהא דמונין מיום ט"ז בניסן אינו מצד עצם הזמן שהוא המחייב במצוה דספירת העומר כמו ט"ו בניסן דמחייב במצה, אלא משום דכתיב בקרא וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר וגו' ואלו היה זמן הבאת העומר ביום אחר ג"כ היו מחייבין בספירה נמצא דמה שספירת העומר יש לה זמן קבוע אינו אלא מצד ההכרח ולא מצד זמנו בעצמותו ובכה"ג לא חשיב זמ"ג. ודמי למצות מילה דאב אף על פי דאינה בלילה מ"מ כיון דאין הזמן בעצמות מצוה האב אלא במילת הבן ל"ח זמ"ג.

משנה ברורה סימן תכו ס"ק א

הרואה וכו' - ונשים פטורות מלקדש הלבנה דהוי מ"ע שהזמן גרמא ואף דכל מ"ע שהזמן גרמא נוהגות הנשים שמקיימות ומברכות עליהן מ"מ מצוה זו אין צריכין לקיימה משום דהם גרמו פגם הלבנה.

#6

ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה קסא

והמצוה הקס"א היא שצונו לספור מקצירת העומר תשעה וארבעים יום והוא אמרו יתעלה (אמור כג) וספרתם לכם ממחרת השבת. ודע כי כמו שנתחייבו בית דין למנות שנות יובל שנה שנה ושמטה שמטה כמו שבארנו במה שקדם (מ' קמ) כך חייב כל אחד ואחד ממנו למנות ימי העומר יום יום ושבע שבוע. שהוא אמר (שם) תספרו חמשים יום ואמר (ס"פ ראה) שבעה שבועות תספר לך. וכמו שמנין השנים והשמטים מצוה אחת כמו שבארנו (שם) כן ספירת העומר מצוה אחת. וכן מנה אותם כל מי שקדמנו מצוה אחת. והאמת מה שעשו בזה. ואל יטעך אמרם (מנחו' סו א) מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי ותחשוב שהן שתי מצות. כי כל חלק וחלק מחלקי אי זה מצוה שיהיו לה חלקים מצוה לעשות החלק ההוא ממנה. ואמנם היו שתי מצות אילו אמרו מנין הימים מצוה ומנין השבועות מצוה. וזה מה שלא יעלם למי שיטעם הדבור. כי אתה כשתאמר חובה לעשות כך

וכך הנה לא יתחייב מזה המאמר שהפעולה ההיא מצוה בפני עצמה. והראיה הברורה על זה היותנו מונים השבועות גם כן בכל לילה באמרנו שהם כך וכך שבועות וכך וכך ימים. ואילו היו השבועות מצוה בפני עצמה לא היינו מסדרין מנינם כי אם בלילי השבועות לבד והיינו אומרים שתי ברכות אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת ימי העומר ועל ספירת שבועי העומר. ואין הדבר כן, אבל המצוה היא ספירת העומר ימיו ושבועותיו כמו שתקנו. ומצוה זו אין הנשים חייבות בה:

רמב"ם הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה פרק ד הלכה ד

תפלה של ראש אינה מעכבת של יד ושל יד אינה מעכבת של ראש מפני שהן שתי מצות זו לעצמה וזו לעצמה, וכיצד מברכין על של ראש מברך אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפילין, ועל של יד מברך אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין.

Selected audio from our listeners

Answers to the Questions

Answers to the Questions 1 *click here*

Answers to the Questions 2 *click here*

Answers to the Questions 3 *click here*

Answers to the Questions 4 *click here*

Answers to the Questions 5 *click here*

Answers to the Questions 6 *click here*

Comments on the Show

Comments on the show 1 *click here*

Comments on the show 2 *click here*

Comments on the show 3 *click here*

Comments on the show 4 *click here*

Comments on the show 5 *click here*

Comments on Previous Shows

Show 266 – Coronavirus IV

Comments on the show 1 *click here*

Comments on the show 2 *click here*

Comments on the show 3 *click here*

Selected emails from our listeners

Answers to the Riddles

(Proposed) Answer to Question #4:

The Gur Aryeh on Shemos 12:34 comments (B'shem the Tzlach and the Malbim) that Pesach Mitzrayim was only one day: the Issur Chametz was from the time they shechted the Korban Pesach on the 14th until the following morning, and only until the following morning because prior to Matan Torah, the day preceded the night.

Avraham too only kept Pesach Mitzrayim for it was prior to the actual Yetzias Mitzrayim, so his Chiyuv Pesach was not commemorative, just like that of the Jews in Egypt.

Yitzchak was born on the 15th- 430 years to the day before the Geulah.

The Malachim came one year to the day before the birth of Yitzchak- the 15th.

Thus, Avraham had kept Pesach the previous day until that morning- so when the Malachim came it wasn't Yom Tov for him either.

Eli Sandhaus

The Rebbe in Lekutei Sichos Chelek Aleph (Paggers 270 and 271) asks your exact question and answers it.

(The Rebbe also adds another question about why do we make a Brocho every night we should only make one Brocho if it is one Mitzvah, which may be connected/answer your last question on the Rambam about the 1 Brocho on Tefillin).

והקשה רבינו, לפי השיטה דחשיב כל הספירה כמצווה אחת, דמשו"ה אם שכח יום אחד אינו יכול להמשיך ולספור, א"כ היה צריך לברך ברכה אחת בתחילת המצווה - ביום הראשון של הספירה, או ביום האחרון, ומדוע מברך על כל ספירה וספירה בפני עצמה.

עוד הקשה שם, שאם כל המ"ט יום הם מצווה אחת, נמצא שאם שכח ולא ספר יום אחד, לא השלים את המצווה ונתברר למפרע שמעולם לא קיים את המצווה, וכל הברכות שבירך עד עתה היו לבטלה, וא"כ

"הייתה צריכה איפוא להיות ההלכה שאין לברך כלל עד היום האחרון, מחשש של שכחת יום אחד, שאז הופכות הברכות הקודמות להיות לבטלה."

ועל כן ביאר, דאכן לכו"ע אין ימי הספירה מהווים מצוה אחת של ספירה, אלא הם ארבעים ותשע מצוות נפרדות, שעל כן נתקן לומר ברכה בכל יום, והטעם שאם שכח לספור אינו ממשיך לספור בברכה הוא משום שאם שכח לספור יום אחד הרי **שמכאן ואילך חסר במעשה 'הספירה'**, 'שכן כל ענינה ומציאותה של הספירה היא שהיא בנויה על גבי הספירה שקדמה לה, ולא תיתכן מציאות של ספירה שלישית לפני שקדמה לה ספירה שניה, שכך היא 'צורת' הספירה וסדר אמירתה, שהספירה כוללת בתוכה את הימים שקדמו, ואיך יוכל לספור שהיום שלשה ימים טרם שספר את היום השני.

ולכן אם שכח יום אחד אין זה פוגע במה שספר עד לאותו היום, כיון ששכחת יום אחד אינה מהווה חסרון בעיקר **קיום המצווה** של ספירת העומר, שכן כל יום הוא מצוה בפני עצמה. רק שמכאן ולהבא נפגמה **המציאות** של ספירה, שאין זה נחשב ספירה אם לא ספר את כל הימים שקדמו.

A Gut Moed!

Regarding Shecheyunu the Yavetz says to have in mind for all Mitzvos of the night.

Samuel Obstfeld

-----

1) It's not a Din Shlichus it is that the house has to be clean and according to this, a Katan can be Bodek

2) The Avudraham in Seder Tefilah Shel Chol and the Rokaiach in Shin Ayin Alef says that Ka'asher Gaalanu is the Birchas Shehechyanu.

3) The real question is why do you make a Bracha on Chaylek of a Mitzva ie. Sefiras HaOmer if it is one long Mitzva.

4) It is not that Avrohom made for the Melachim rather he made for himself extra.

5) Reb Shlomo Kluger in Hilchos Rosh Chodesh holds it's not a Mitzva Aseh Shehazman Grama because it is a Birchas Reiyah also even if the Ramban is true some hold it is a MISTAKE we don't have to Pasken on a Chidush.

6) (not sure if this is 6 or 7) The Shiras HaRambam in Teffilin and in Sefiras HaOmer It's needed to say that Teffilin is one SHEM MITZVA and it is two Mitzvos but by Sefiras HaOmer you would think its two different Mitzvos (and there are Rishonim who hold if you miss the days you can still count weeks) if you are a Zav and need to count the Omer you DON'T make the same Bracha so to here [by Sefira] that would also be the Hava Aminah you make to Brachos because one is for weeks and one is for days.

7) Don't remember Question

Avrohom Friedman